

kan bieden binnen het geloof of in de medemens. Het bieden van een luisterend oor, een vriendelijke begroeting, een deugddoend gebaar, het attent zijn voor mekaar, kan het verschil maken op een doordeweekse dag. Ik wil jongeren daar graag voor warm maken, omdat het bij de 'gever' een enorme voldoening kan teweeg brengen. Het geeft een doel en 'zin'. In een tijd waar zo veel frustratie en ontevredenheid, vluchtigheid en stress, de bovenhand nemen, kan het bevrijdend zijn om dat te beseffen. Ik ben me bewust dat het een ware uitdaging is om de jongeren oog te laten hebben voor hun medemens, terwijl de wereld via sociale media bereikbaarder en meer grijpbaar is dan ooit tevoren. Van een contradictie gesproken...

Het 'nadenken' over geloof, ook al is dat voor 12-jarigen nog erg abstract en moeilijk, kan in latere levensfasen en moeilijke tijden mogelijks rust en steun brengen.

Ik maak me geen illusies dat ik de wereld kan verbeteren, maar ik wil er graag mijn best voor doen op mijn kleine vierkante meter, en onze jongeren graag dingen aanbieden die hen mogelijks tot nadenken stemmen.

Ik heb daarbij het gevoel in een catechistenploeg te zijn terecht gekomen met een stevig fundament, bakken ervaring en een ruime visie, en dat is erg aangenaam. Ik hoop dan ook mijn engagement enkele jaren vorm te kunnen geven en ben Lieve en de ganse ploeg erg dankbaar voor deze kans !

Leen Heirweg

PAST HET

Pastorale Animatie Sint-Jozef

Tereken

43^e nieuwsbrief

december 2018

Beste Sponsor,

Onze geloofsgemeenschap heeft vele vrijwilligers. Ze nemen taken en verantwoordelijkheden op zich die te maken hebben met liturgische vieringen, met verkondiging, met dienst aan elkaar en zorg voor gekwetste mensen, met opbouw van de gemeenschap, met materiële en financiële omkadering.

Stimuleren, inspireren en coördineren van al dit vrijwilligerswerk gebeurt door onze pastoraal vrijgestelde, Lieve, en de leden van de pastorale werkgroep.

In deze nieuwsbrief leest u hoe iemand er toe komt een engagement op te nemen. Het is een hartverwarmend getuigenis!

Hartverwarmend is het ook te kunnen rekenen op uw blijvende financiële steun. We zijn u daarvoor heel dankbaar!

Met hartelijke wensen voor **een ZALIGE KERSTTIJD en een HEILVOL 2019!!**

Marie-Jeanne Speleman, namens de leden van de vzw Pastorale Animatie

Onze pastoraal vrijgestelde, Lieve, en de leden van de pastorale werkgroep van onze geloofsgemeenschap, nodigen u uit om samen het nieuw jaar 2019 in te zetten op **vrijdag 4 januari** om 19.30u in de feestzaal van "Ons Huis" Schoolstraat. De uitnodiging vindt u hierbij ingesloten.

Beste lezer, sympathisant van de geloofsgemeenschap
Sint-Jozef Tereken

Sinds oktober van dit jaar heb ik me geëngageerd om samen met de reeds aanwezige catechisten, de vormsel-voorbereiding te ondersteunen.

Enkele weken geleden werd me gevraagd of ik een getuigenis op papier wou zetten, met wat me zo boeit in de geloofsgemeenschap en waarom ik me engageer binnen dit gemeenschapsgebeuren. Ik doe een poging om in de pen te kruipen en u hopelijk te boeien.

Als jong gezin kochten we in 2003 onze huidige woning in de ambachtenwijk op de parochie van Tereken. Mijn eerste echte contact met de parochie dateert van die tijd. Na de geboorte van onze tweede snaak, bracht Lieve ons een bezoekje met de vraag of we interesse hadden om onze zoon te laten dopen.

Aangezien we van de parochie Sint-Jan De Doper kwamen, hadden we daar onze contacten en hadden we reeds afspraken gemaakt. Maar goed, ik vond het leuk dat men daar aandacht voor had en dat we persoonlijk uitgenodigd werden.

Ondertussen is ons gezin uitgebreid tot 4 kinderen en kwam ik af en toe op de belangrijke momenten van het kerkelijk jaar met de kinderen naar de kerk op zondag. Vooral bij de plechtige communie van onze oudste dochter is de intensiteit wat toegenomen.

Door de jaren merkte ik dat er in de zondagse viering een aangename dynamiek hing, waarbij veel aandacht naar de kinderen ging, naar de kerkgangers, de zang, maar ook voor afwisseling werd gezorgd (een muziekstukje, een koor, een dia projectie,...). De vieringen waren geen wekelijkse eentonige momenten, zoals ik dat van in mijn jeugd gewend was. Hier werd aan gewerkt, het werd fris en vernieuwend aangepakt. Ik merkte tevens dat mensen, zoals ook wij, vaak kozen voor dezelfde plaats in de kerk waardoor je herkenbaar bent en een nauwer contact ontstaat met degenen die in jouw buurt zitten, en zeker bij oudere mensen, dat je ook gemist wordt als je er niet bent. Ik herinner mij een moment dat priester Luc een applaus vroeg in het begin van de viering omdat een dame die wekelijks naar de kerk kwam op dat moment 80 jaar werd. Geweldig vond ik dat. Mensen werden gezien, er was individueel contact. De ‘goede morgen’ bij het binnenkomen van de kerk, door Lieve of de priester en de misdienaars werkt zeer uitnodigend.

Het verwonderde mij, en nu nog steeds hoeveel mensen er bereikt worden in deze vieringen. Waar we in de media de laatste jaren vernemen dat de wekelijkse kerkgang bij gelovigen erop achteruit gaat, bleek dat hier niet helemaal te kloppen.

Anderzijds merk ik ook binnen mijn eigen gezin, dat het niet zo evident is om de jeugd anno 2018 te motiveren om hierin een plaatsje op te nemen. Misschien is dat net een van mijn drijfveren om net nu als catechist mijn steentje bij te dragen. Vanuit mijn ervaring als verpleegkundige, werd en word ik dagelijks geconfronteerd met verdriet en verlies, met stervenden en hun nabestaanden, met het verlies van lichamelijke en mentale functies, de daling van de zelfredzaamheid en de daarbij horende hulpvraag. Net op die momenten grijpen mensen terug naar wat hen werkelijk steun